

Шарль П'єр Бодлєр



Народився 9 квітня 1821 в Парижі. Його батько, Франсуа Бодлер, походив з селян, який в епоху Наполеона став сенатором. В рік народження сина йому виповнилося 62 роки, а дружині було всього 27 років. Франсуа Бодлер був художником, і він з раннього дитинства прививав сину любов до мистецтва, водив його по музеях і галереях, знайомив зі своїми друзями-художниками.

9 квітня 1821, — † 31 серпня 1867

В шестирічному віці хлопець втратив батька. Через рік матір Шарля вийшла заміж за генерала Опіка; стосунки з вітчимом у хлопця не склалися. Заміжжя матері справило важкий вплив на характер Шарля, який в підлітковому віці в піку вітчиму і матері часто вчиняв поступки, які шокували суспільство. Його вітчим — офіцер французької армії Жак Опік (1789–1857), згодом зробив блискучу військову (генерал), дипломатичну (посол у Мадриді) і політичну (сенатор) кар'єри. В 1832 сім'я переїхала в Ліон. 1833 року Бодлер вступив до ліонського Королівського коледжу і мешкав у пансіоні.




(генерал Опік)

- Відвертий, чесний і дисциплінований, Опік все ж таки не був звичайним солдафоном, хоча й зовсім не знався на мистецтві. Бодлер до самої смерті вітчима не пробачив йому, що той «забрав» у нього матір.
- Після повернення сім'ї в Париж в 1836 Бодлер продовжив освіту в Ліцеї Людовіка Великого; він знову жив у пансіоні, суворий режим якого вітчим вважав необхідним для виховання непокірного пасинка. В 1837 Бодлер написав свій перший вірш «Несумісність» (Incompatibilite). В 1839 його виключили з Ліцею, але вже в серпні він здав іспити на бакалавра.



- Шарль закінчив коледж Людовіка Великого і, отримавши ступінь бакалавра, відчув, що не хоче більше продовжувати навчання. Це був акт протесту і звільнення — він вирішив стати "творцем".
- Бодлер приятелював з молодими літераторами і навіть насмілювався заговорити на вулиці з самим Бальзаком. Юнак не уникав сумнівних знайомств, вів богемне життя.
- В результаті — хвороба століття "сифіліс" на все подальше життя стала причиною нервових зривів, фізичних недомагань, депресії, нудьги, тривоги Шарля Бодлера.
- В 1841 батьки відправили його в морську подорож до Атланти, щоб врятувати його від цього середовища. Але у вересні Бодлер перериває плавання і кілька місяців живе на о. Маврикій. В 1842 — повертається в Париж. Після досягнення повноліття Бодлер успадковує батьківські 75 тис. франків

A rectangular box containing a handwritten signature in cursive script, which reads "Ch. Baudelaire".

- 
- Ці гроші він витрачає надто швидко і безоглядно — на розваги, повій, на створення іміджу денді (денді - чоловік, який підкреслено стежить за «лоском» зовнішнього вигляду та поведінки).
 - Бодлер усіма можливими засобами намагався вразити своїм зовнішнім виглядом: оксамитовий камзол, як у венеціанських аристократів; чорний фрак з циліндром на голові; вільна блуза, яку він вважав новою власною формою дендизму.


Хоча елегантна зовнішність і манери Бодлера справляли враження на жінок, він не намагався завести серйозні стосунки з порядною жінкою.

- Гіпертрофована саморефлексія, нерішучість, невпевненість у собі як в чоловікові підштовхували його шукати жінку, поруч з якою він відчував би свою беззаперечну вищість, при цьому нічого не пояснюючи і не виправдовуючись.

- Такою жінкою стала Жанна Дюраль, статистка одного з паризьких маленьких театрів. Протягом 20 років вона була його постійною коханкою, хоча не відзначалась ані красою, ані розумом, ані талантом.



Jeanne Duval 1865 art print by Charles Pierre Baudelaire.

- 
- За два роки він розтратив третину успадкованих грошей. У 1844 за рішенням сімейної ради над Бодлером встановлюється опіка. Причиною стала наркотична залежність Бодлера і легковажне ставлення до отриманого спадку. Він гостро переживає приниження. Таким опікуном став нотаріус Ансель, який вів грошові справи Бодлера і видавав йому певну незначну суму щомісячно. В 1845 робить спробу самогубства. Наприкінці 1845 року остаточно пориває з вітчизною. Того ж року відбувся його літературний дебют: у журналі «Художник» (Artiste) публікується сонет «Дамі креолці» (A une dame creole), складений ще в період його перебування на Маврикії. Тоді ж він заявляє про себе як про тонкого цінителя живопису, написавши есе про художній салон 1845 року. («Салон 1845 року», Le salon de 1845); з цього часу Бодлер став одним з головних літературних і художніх критиків свого часу.

- У 1862 р. на повний голос "заговорила" давня хвороба Бодлера — почастишали напади запаморочення, жару, безсоння, майже божевілля. Він практично нічого не пише, одягнений в лахміття, годинами ходить вулицями, намагаючись "загубитися" в натовпі. Але все ж таки знаходить в собі сили читати лекції і домовитися про видання своїх творів.
- Катастрофа сталася 4 лютого 1866 р., коли під час відвідання церкви Бодлер непритомніє.



- У нього виявляють ознаки паралічу, часткову, а пізніше і остаточну втрату здатності говорити. У липні його перевозять до Парижа, де він і помер.



Дата издания:27.10.1951

конец показа слайдов

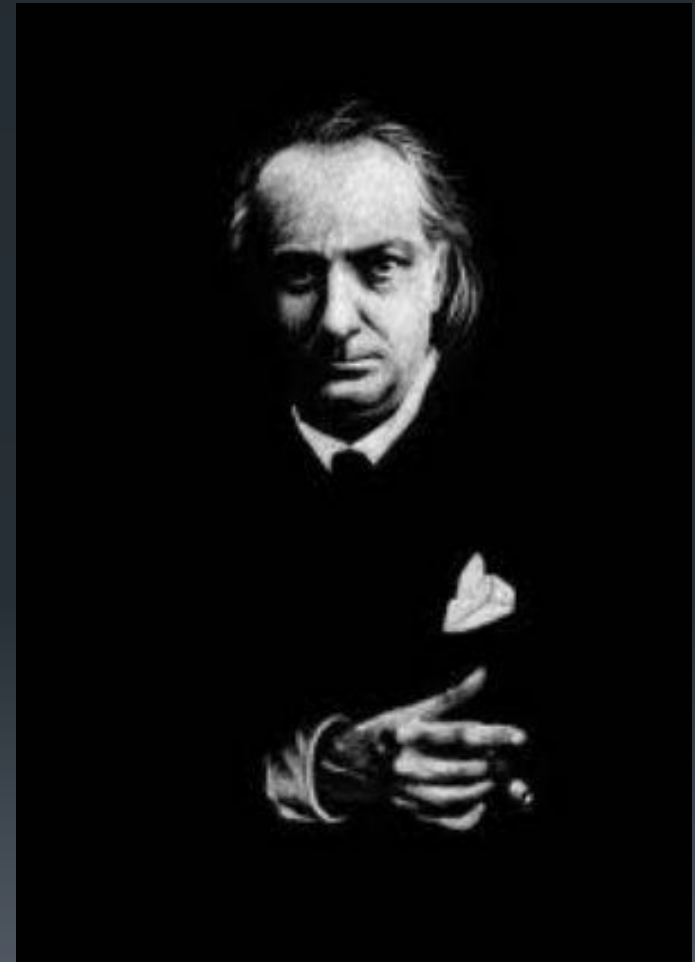
Збірка “Квіти зла”



Історія її створення.

- Кінець 1840-х років: намір написати книгу віршів «Кола пекла» (за аналогією з твором Дайте «Божественна комедія»).
- 1857 р.: випуск збірки «Квіти Зла» (у перекладі з французької може звучати як «Квіти Хвороби»). За цю книгу автора було притягнуто до суду, деякі вірші заборонені за «антиморальність». Тільки у 1946 році цей присуд скасовано.
- Збірка вийшла у червні 1857 і одразу потрапила в поле зору не лише читачів, а й прокуратури, яка відкрила судову справу і звинуватила поета в "зневажанні релігії".

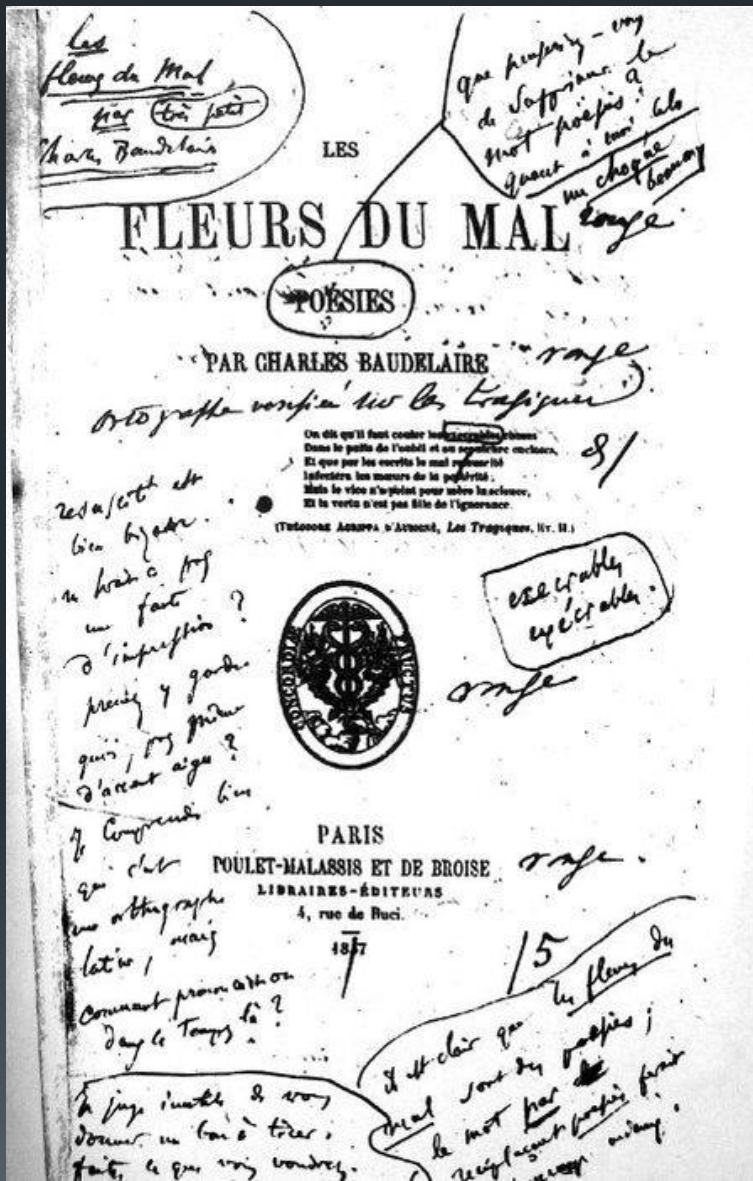
Бодлер був наляканий майбутнім судом, але ще більшою мірою його образило саме звинувачення суду: "жорстоку книгу", в яку він вклав все своє серце, всю свою ніжність, всю свою релігію, всю свою ненависть", судді оголосили брутальною порнографією — твором, який містить "непристойні й аморальні місця й вислови".







Назву збірки поет шукав довго, зате вона виявилася напрочуд місткою і виразною, адже сфокусувала в собі не лише суперечності епохи, а й протиріччя самого Бодлера. Назва збірки підкреслила головну думку - привабливість зла для сучасної людини. У стислій формі автор передав власне сприйняття сучасного світу як царства зла й водночас його власне бачення цієї сумної реальності. Збірка трактувалася сучасниками як поетизація аморальності. Але сам Бодлер стверджував, що книгу треба оцінювати цілісно, лише тоді з неї впливе жорстокий моральний урок.





- 1861 - виходить друге видання «Квітів Зла», останнє при житті поета, до складу якого включені тридцять п'ять нових віршів. Спроба здійснити третє видання «Квітів зла» наштовхується на відмову провідних видавничих будинків Леві, Гарньє і Етцеля.

- 
- Збірка "Квіти зла" створювалася поетом упродовж усього життя й увібрала все найкраще з його поетичної спадщини. У цьому плані вона схожа на "Листя трави" Уїтмена чи "Кобзар" Т. Шевченка. Збірка - цілісний твір, де всі частини й окремі вірші органічно пов'язані. Книга мала посвяту, вступ і складалася із 6-ти циклів, об'єднаних за проблемно-тематичним принципом. Ліричний герой Бодлера роздвоєний: він розривався між ідеалом духовної краси та красою зла ("**Хвора муза**", "**Ідеал**", "**Гімн красі**"). Тому вихідною позицією бодлерівської творчості стало напружене протиставлення добра і зла, Бога і Сатани. Зло було об'єктом художнього дослідження у Бодлера. Поет розглядав його як специфічну форму добра. Його не полишала надія на перемогу добра.

- 
- Перший розділ "Сплін та ідеал«
 - Другий розділ «Паризькі картини»
 - У третьому розділі , Вино (Le Vin) , він намагається знайти забуття у вині та наркотиках.
 - Четверта глава , Квіти зла (Fleurs Du Mal) - це цикл спокус , незліченних гріхів , перед якими він не встояв.
 - У п'ятому розділі , Заколот (Rvolte) , кинутий лютий виклик долі .
 - Остання глава , Смерть (La Mort) , означає кінець мандрівки .Рух сюжету відбивається в складових книги "розділах " , в утворюючих ' главах ' різних циклах і, нарешті , в окремих віршах , які , подібно всього збірника в цілому , часто теж укладають у собі якийсь цикл . Символом звільнення постає море, що займає настільки важливе місце в поезії Бодлера ;одночасно це символ нескінченного , виснажливого кружляння , яка не може дати спокою й відпочинку .

- Поетові було невідоме походження краси: можливо, вона зійшла з небес, а може – піднялася з морської безодні. Але сама краса зробила світ ближчим. Не випадково у передмові до "Квітів зла" Бодлер сформулював основний пункт своєї естетичної програми як "видобування краси із зла". Нерідко у Бодлера слова і поєднання слів позбавлені точного логічного значення, що спричиняло несподівані асоціації, непевні уявлення, невизначені настрої.





CHARLES
BAUDELAIRE



LES FLEURS DU MAL
LES ÉPAVES

ШАРЛЬ
БОДЛЕР

ПОЕЗІЇ

з французької

Київ
Видавництво художньої літератури
· Дніпро ·
1989